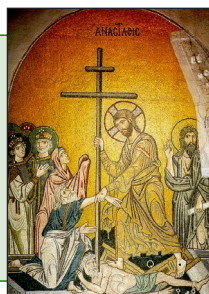

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ἔνα Πνευματικὸ Ταξίδι
πρὸς τὸ **Τέλος** τοῦ **παλαιοῦ**
καὶ τὴν **Ἀρχή** τοῦ **Νέου**

■ Ἡ ἄσκηση ὡς ἔκφραση Ἀγάπης

Ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος* Ἡ βαθύτερη ἔννοια τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σήμερα νὰ προσέξουμε τὴν μορφή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἐπειδὴ ὁ Πατὴρ αὐτός, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα, ἐπραγματώσε στὴν ζωὴ του τὸ ιδεῶδες τῆς Μετανοίας, κάτι τὸ ὁποῖο δὲν πρέπει νὰ φεύγη ἀπὸ τὰ μάτια μας κατὰ τὴν Μεγάλη Σαρακοστή.

«Ἰωάννην τιμῶμεν, τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα...», ψάλλουμε στὸν Ἑσπερινό, ἐνῶ στὸν Ὅρθρο ἀναφωνοῦμε πρὸς τὸν Ἅγιο: «Ἄτροφία τὴν σάρκα μαράνας ἀνεκαίνισας ψυχῆς τὸν τόνον, Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτισας οὐράνιον...».

Ὡστόσο, ἡ Ἐκκλησία, ἐρμηνεύοντας σωστά τὴν διδασκαλία τοῦ Ἁγίου, θεωρεῖ ὅτι ἡ **ἄσκηση δὲν ἔχει καμία ἔννοια καὶ καμία ἀξία ἂν δὲν εἶναι ἔκφραση ἀγάπης**, γι' αὐτὸ καὶ στὸν Ἑσπερινό βάζει τὸν Ὅσιο νὰ μᾶς ἀπευθύνει αὐτὰ τὰ λόγια: «Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ...».

* * *

Στὴν Θεία Λειτουργία συνεχίζουμε τὴν ἀνάγνωσι τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς (C' 13-20), ὅπου περιγράφονται ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐγκρατέρευσι τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἡ ἐν τέλει πραγματοποιήσι τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ. «Ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν», καὶ γι' αὐτό, ὅπως καὶ ὁ Ἀβραάμ, «ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχομεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς

προκειμένης ἐλπίδος». Ζοῦμε ἐμεῖς με αὐτὴ τὴν μεγάλη ἐλπίδα;

Τὸ Εὐαγγέλιο περιγράφει τὴν θεραπεία ἐνὸς νέου, ὁ ὁποῖος, ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τοῦ διαβόλου, εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ «ἄλαλο πνεῦμα». Ὁ πατέρας του τὸν ὠδήγησε στὸν Ἰησοῦ. **Κ**αὶ Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε τοῦτο: «**Ε**ὰν μπορεῖς νὰ πιστέψης, ὅλα εἶναι δυνατὰ σ' ἐκεῖνον πού πιστεύει». Ἀνάμεσα στὰ δάκρυστά του, ὁ πατέρας φώναξε: «**Π**ιστεύω, Κύριε, ἀναπλήρωσε ἐσὺ τὴν λιγιστὴ μου πίστη!».

Ἄν μποροῦμε πράγματι νὰ βροῦμε καλύτερα λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσουμε ταυτόχρονα τὸ γεγονός, ὅτι πιστεύουμε, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμία αὐτῆς τῆς πίστεως. **Εἶ**μαστε ὅμως ἱκανοὶ νὰ δακρυσουμε με ὄνομα, καθὼς λέμε στὸν Κύριό μας: «**Π**ιστεύω, βοήθει μοι τῆ ἀπιστία»; Ὁ Ἰησοῦς εὐσπλαγχνίσθηκε τὸν πατέρα. Ἄεχθηκε μιὰ τέτοια πίστη καὶ θεράπευσε τὸν υἱό του.

* * *

Οἱ Μαθητὲς, μιλώντας ἰδιαίτερος με τὸν Διδάσκαλο, Τὸν ἐρωτοῦν γιὰ ἐκεῖνο δὲν μπόρεσαν νὰ ἐκδιώξουν τὸ δαίμονα. Πῆραν τὴν ἀπάντηση, ὅτι «**Αὐ**τὸ τὸ εἶδος τοῦ δαιμονίου με κανέναν ἄλλο τρόπο δὲν ἐκδιώκεται παρὰ με **προσευχῆ** συνοδευόμενη ἀπὸ **νηστεία**».

Ἄς μὴ θεωρήσουμε, ὅτι μιὰ παρατεταμένη νηστεία καὶ προσευχὴς πού ἐπαναλαμβάνονται ἀρκοῦν γιὰ νὰ δώσουν τὴν δύναμη ἐκείνη πού οἱ Μαθητὲς δὲν κατεῖχαν ἀκόμη.

Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ **νηστεία**, με τὴν βαθύτερη ἔννοια τῶν ὄρων, σημαίνουν τὴν **ριζικὴ παραίτηση ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, τὴν στροφή καὶ σταθεροποίηση τῆς ψυχῆς σ' ἐκείνη τὴν στάση τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ταπείνωσης πού περιμένει τὸ καθετὶ ἀπὸ τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑποταγὴ τοῦ θελήματός μας στὸ δικό Του θέλημα, τὴν ἐναπόθεση τῆς ὑπαρξῆς μας καὶ κάθε ἄλλης προσφιλοῦς ὑπαρξῆς στὰ χέρια τοῦ Πατέρα.**

Ἐκεῖνος, πού με τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, θὰ φτάσει σὲ μιὰ τέτοια κατάσταση, μπορεῖ νὰ διώξῃ τὸν διάβολο.

Ἄν θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε κι' ἐμεῖς ἕστω μερικὰ πρῶτα βήματα πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση; Ἄν προσπαθήσουμε, θὰ ἐκπλαγοῦμε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα.

□

(*) Lev Gillet, ἐνὸς Μοναχοῦ τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας, Πασχαλινὴ κατάνυξη, ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», 1η ἐκδοση, Ἀθήνα, 2009. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.